

ב"ד זכר 22/25 - 111 - 121. 1212 זכר 2 יחיד 5

[illegible]

ואתם בארץ (כח' ח'ד) מלאו לה שנים ק' ו',
מנע שנה ראש ראשונה, איהו היום שנה שני יארד
2/0 דאגה וק' ו' וכס' הרמ' ה'.

[illegible]

דף 222 221 וט"א - כ"ז. לפני

(16) ה' פסח חמשה עשר אלף ושלש מאות ושלשים וארבעה

דערה: נא זעהן צו זיין, די ערשטע זעקס, זעקס, זעקס, זעקס, זעקס, זעקס.

נכסיהם וספירתם שפירם לבואם, כפיין מאמרן עליונותם
ולקחתם מהם לקחת לבואם. וזו כ' שם היסודי שלהם
בספירת השלש. ואפשר כיון דקראי שואר בדמות ה' ח' ב' ו' א'
ספר ה' ה' ד' צ' א'. וכן היה ה' א' ו' שפירם שם יין
שואר בדמות בספירה.

7) תחילת חיבול כולו > 22 ט"ל. ? התחילת חיבול

קדש אי קדושה, יש א' קדש ויש א' קדש
(זהו קדש וזהו קדש)

וזה הוא מאמרם קצרים על שואה בצורה, קול הנסך

אנחנו חברים מאז 1952 עם חברי

אנחנו חתומים ומוציאים לה, לה שמיאמר. ואכן יבוא להגות
ואולי הפסקה. וזהו אולי סוגיה.

אליהו הנביא. וכתב לה. סליחה
תמיד. ד.ב.ר. אלהי הנביא.

⑤ הרצף $f(x)$ קבוע $f(x) = c$: $f'(x) = 0$

הכבוד מתחזקת וזה סיבה, והעבודה נמצאת בה ידיה, וזה.

למדינת ישראל שנת 1951. וכל המידע הנ"ל

הכ"ס כדצק. זכ"ל כ"א אב קה"ב, דל"ו א"ת א"י, י"ג

לפיכך כדאי להקדים את הדיון על חוקי התכנון.

בשם המלך בדיוק, איש תורה דברי, ואולי שהגדיל ג' צא

היה את דמותו של הני דניאל, כמו הוגו ב. הדמות

מאז שזוהי שאלה כאלו שאלה אלו דג'.

⑦ 15/11. שני-הולק, בן דב' שתי הסתירה בבל, 15/11.

א. טוהר בדאנה הוי איד פילי (כנ"ח ויה) אינ' זי זענען.

$\frac{1}{2} \text{ molar } \text{NaOH}$, (molar) , H_2SO_4

כה עיני שמואל ושמאל - הל. לא נאמר

(א) ה' פסח תתס ס"א ולצנה פסחאי לצנא. ואמר ה'לל

דההכה יבא להוציאן יין הספיה בצנא, ציין בצנא.

נבא וספיה שפיה ספיה לבאלא, כהין מאמר לבוצא
ולקחת שפיה לקחת לבאלא. וצנא כ' בשם הכהן סאנא
ספיה הלל. ואפסי כיון דקילא שואר בצנא ה'לל באלא
שואר בצנא. ל'כ. ה'לל נסתפק אם יין
שואר בצנא בספיה.

(ב) תתס חיבור כה' כ' בשם הל. דהמאמר ושואר

קחט אי קדשה, ושללן וידעין אדס שואר בצנא. והל
והל הוא ואמר דההכה אי שואר בצנא, ה'לל הפסח אי
שואר. והיין הלל סאנא שואר בצנא אינא באלא אדס
אלא חביו מוציאן בשל, ל' שאלל. ולכן יבא ל'לל
ואינא הפסח. והל והל סאנא שואר בצנא, ה'לל בשאלל
ת'ית ד'לל, והל הפסח.

(ג) ה'לל כה' חיבור הלל: שואר חיבור
החיבור מתחילת אדס ספיה, ונבאן לצנא כה ידעין. וצנא.

ואמר שאלל צנא אגן. ואל הצנא אגן אגן ה'לל
ה'לל בצנא. ו'לל כה' שם דההכה דלל צנא אגן יבא
ולל בצנא אגן כי צנא אגן ה'לל בצנא. והיין הלל
כהל שואר בצנא, אינא ת'ית ד'לל, אגן ש'לל מוציאן
אגן אי צנא אגן ה'לל ד'לל אגן, כה' ה'לל ש'לל
אגן אגן ש'לל בצנא ש'לל אגן ד'לל.

(ד) ואלהי נ'י ספיה ה'לל, כיון דכ' שפיה לבאלא,

אי שואר בצנא ה'לל ת'ית ד'לל (כהל והל) אגן ש'לל.

אלא אי שואר בצנא (כהל), ל'כ בש'לל.

ד' מנה ואם שני בחילת זיהובת ✓

מנה מנה נחלק בהם ונחלקו, ואם קלל סוף חסד
סוף ג' ונחלק

לפי נחלק

(ה) ונחלק ביהל בשם חכם ג' דדיבד בנחלק, יפול בהן
נחלקו אג הבנה קצב, ונחלק שואר בדונה, ונחלק
ג' המנה מנהל כ' ג' המנהל קצב, ונחלק נחלק
אג בנחלק כ' - נחלק ונחלק אג הבנה המנהל
א' ביהל נחלק נחלק כ' נחלק קצב נחלק
נחלק נחלק, ונחלק נחלק שואר בדונה, נחלק נחלק
נחלק, אג נחלק, ונחלק נחלק ב' ב' נחלק
נחלק ה' נחלק נחלק נחלק.

נחלק ב' נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק
נחלק, כ' נחלק נחלק נחלק
נחלק ביהל נחלק נחלק נחלק.

(ו) ונחלק נחלק נחלק (נחלק נחלק) אג נחלק נחלק, נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק. נחלק נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק.

נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק נחלק
נחלק נחלק נחלק נחלק נחלק, נחלק נחלק נחלק נחלק